

ת"פ 39520/12/21 - מדינת ישראל נגד איהאב קעדאן, עבד אבו גודה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39520-12-21 מדינת ישראל נ' קעדאן(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

נגד

הנאשמים

מדינת ישראל

1. איהאב קעדאן
2. עבד אבו גודה

בשם נאשם 1: עו"ד יוסף ח'ורי

בשם נאשם 2: עו"ד יהלי שפרלינג

בשם המאשימה: עו"ד מיכאל יפרח - פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

גזר דין

(בעניין נאשם מס' 1)

1. נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות נשק (הובלה ונשיאה) לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין נאשם 1 לנאשם 2 היכרות מוקדמת ויחסי חברות. ביום 27.11.21, בסמוך לשעה 16:40, נסעו הנאשמים ברכב כשנאשם 2 נוהג, לצדו אדם שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר") ובספסל האחורי יושבים נאשם 1 ושניים נוספים שזהותם אינה ידועה (להלן: "הנוספים"). האחר החזיק, נשא והוביל אקדח חצי אוטומטי FN טעון במחסנית תואמת ובתחמושת, זאת בסיועו של נאשם 2 אשר נהג ברכב.

בשעה 16:47 לערך, הגיעו החמישה ברכב אל רחוב ואדי אל חרובה, בבאקה אל-גרביה. נאשם 2 עצר את הרכב בפתאומיות בשולי הדרך, והאחר יצא מתוכו, שלף את האקדח והחל לירות ממרחק של מספר מטרים לעבר רכב לבן שנסע אחרי רכבם של הנאשמים. בד בבד עם יציאתו של האחר מהרכב, יצא ממנו גם נאשם 2 ולאחריו יצאו מהרכב גם הנוספים. נאשם 2 ניגש במהירות לעברו של האחר, אחז בו ומנע המשך הירי. הרכב הלבן נמלט מהמקום.

זמן קצר לאחר מכן, הגיעו למקום רכבים נוספים ובמקום התפתחה קטטה ששככה כעבור מספר דקות. בתוך כך, נאשם 1 קיבל לידיו את האקדח, בסיוע של נאשם 2, נכנס אל כיסא הנהג ברכב ונסע מהמקום כשהוא מחזיק, נושא ומוביל את הנשק. בשלב זה הגיעו למקום עמרן גאנץ, חברם של הנאשמים, ואדם נוסף. בחלוף מספר דקות נאשם 1 שב למקום כשהוא נוהג ברכב, מחזיק, נושא ומוביל ברשותו את האקדח. נאשם 1 עצר את הרכב בסמוך לנאשם 2 ולעמרן, אשר נכנסו לרכב והשלושה נסעו מהמקום, כאשר נאשם 2 מסייע לנאשם 1 להחזיק, לשאת ולהוביל את הנשק. זמן קצר לאחר מכן נעצרו השלושה על ידי קצין משטרה.

3. להשלמת התמונה יצוין כי נאשם 2 הודה גם הוא בכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בסיוע לעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא בצרוף סעיף 31 לחוק העונשין. בדיון שנערך ביום 20.7.22 הצדדים הציגו הסדר עונשי ביחס לנאשם 2, אותו מצאתי לאמץ, כך שהוטלו על נאשם 2 שישה חודשים ו-12 ימי מאסר בפועל (אותם ריצה כימי מעצרו) ומאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בנשק.

טיעוני המאשימה

4. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל, וביקשה שעונשו של נאשם 1 ימוקם בשליש התחתון של המתחם, וכן ביקשה שיוטל עליו עונש מאסר על תנאי.

5. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם שלטון החוק, שלום הציבור וביטחון.

6. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי חלקו של הנאשם 1 היה העיקרי. נטען כי הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירה היה עלול להיות חמור, וצוין כי דובר בנשיאה, החזקה והובלה של נשק על רקע קטטה רבת משתתפים וסכסוך חי שאף כלל ירי. נטען שלא ניתן להצביע על סיבה מסוימת או מניע ייחודי שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות המיוחסות לו. נטען שהנאשם בגיר, היה מודע היטב למעשיו, לחומרתם ולהשלכותיהם אך לא נמנע מביצועם, וצוין כי העבירה בוצע בצוותא חדא עם אחרים. נטען כי חומרא יתרה יש בכך שהעבירות בוצעו לאור יום באזור מגורים, כאשר האקדח טעון כדורים ומוכן לירי מיידי.

7. המאשימה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.22), שם דובר בשווה בלתי חוקי אשר נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטרי המשב, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות נשיאת נשק לפי סעיפים 144(ב), רישא + סיפא לחוק העונשין, בעבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, ובעבירת בכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, מפאת אי מיצוי מלוא חומרת הדין בשלב הערעור, תוך שנקבע כי "**מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי**

חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח".

- ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22) - שם דובר במשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק - אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הלם - בצוותא עם אחר. המשיב, בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי, הורשע במסגרת הסדר טיעון. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו מ-10 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 50840-03-22 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (14.04.22) - שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק ותקיפת שוטר. הנאשם הורשע בכך שהחזיק בחצר ביתו שני תתי מקלע מאולתרים, מחסנית ריקה ותרמיל. בית משפט השלום גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע מתחם שנע בין 24-50 חודשי מאסר בפועל והחמיר את עונשו של הנאשם כך שיעמוד על 28 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' בידאסה** (10.05.22) - דובר במשיב שהורשע בעבירות של החזקת, נשיאת והובלת נשק ביחד עם אחר, כאשר המשיב והאחר החזיקו, נשאו והובילו את הנשקים ברכב אשר קושט כדי להציג מצג שווא כאילו מדובר ברכב המסיע חתן וכלה. המשיב נעדר עבר פלילי, הורשע במסגרת הסדר טיעון טרם ניהול ההוכחות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המשיב מ-19 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

- ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל** (24.02.21) - שם הורשע המערער בביצוע עבירות נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, לאחר שנסע יחד עם אחרים ברכב ממנו נורו מספר יריות באזור מגורים. על המערער הושטו 36 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

8. נטען כי יש לזקוף לזכותו של נאשם 1 את העובדה שהודה בכתב האישום המתוקן ושאין לחובתו עבר פלילי. לצד האמור, נטען שמתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עלה שהוא אינו מביע חרטה על מעשיו.

9. נטען שעניינו של נאשם 1 שונה משל נאשם 2, ולכן המתחם אליו עותרת המאשימה שונה. נטען כי נאשם 2 יצא מהרכב ומנע המשך הירי.

טיעוני ההגנה

10. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של נאשם 1 בחלק התחתון של המתחם.

11. הסנגור טען שנוכח עקרון אחידות הענישה לא ייתכן שיהיו פערים כה גדולים בעמדת המאשימה ביחס לענישה שראוי להטיל כל אחד מהנאשמים. נטען שכתב האישום תוקן ביחס לשני הנאשמים, על בסיס ראייה אובייקטיבית שלא הייתה בידי המאשימה מלכתחילה בשל מחדל בניהול החקירה המשטרית.

12. הסנגור הפנה לת"פ 22029-03-21 **מדינת ישראל נ' אדם אבו שאח** (02.06.22) - שם דובר בעבירות של הובלה, נשיאה וירי בנשק, והוטלו 14 חודשים מאסר, כאשר בקביעת המתחם הייתה התחשבות בעונש שנגזר על נאשם אחר במועד מוקדם יותר נוכח עקרון אחדות הענישה.

13. נטען כי חלקו ותפקידו של נאשם 1 באירוע קטן וכי מסרטון מצלמות האבטחה ניתן להבין שנאשם 1 אינו דומיננטי.

14. הסנגור הוסיף וטען כי בהודאתו נאשם 1 חסך עדותם של עדי תביעה רבים.

15. ביחס לתסקיר שירות המבחן, הסנגור טען כי מדובר בתסקיר לקוני. נטען כי בניגוד לדברי קצינת המבחן, למעשה הנאשם נטל את האחריות בהתאם למעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן. עוד נטען שהתסקיר אינו מחייב את בית המשפט.

16. נטען כי נאשם 1 עצור מזה תקופה ארוכה וכי ידוע שתנאי המעצר אינם זהים לתנאי המאסר.

17. כראיות לעונש הוגשו תעודת בגרות והשתלמות טכנית של נאשם 1, וכן תלושי שכר.

עמדת הנאשם

18. הנאשם הצטער על מעשיו ואמר שפעל מתוך לחץ ולא בכוונה תחילה.

תסקיר שירות המבחן

19. בתסקיר שירות המבחן מיום 26.10.22 שנערך בעניינו של הנאשם לא נכללה המלצה טיפולית ושירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מרתיעה בין כותלי הכלא. הוערך קיומו של סיכון להישנות עבירות דומות.

20. בתסקיר תואר כי נאשם 1 השלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. בן למשפחה נורמטיבית. מאז סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות ובחמת החודשים עובר למעצרו עבר בחברת העפר.

21. צוין שהנאשם 1 הודה בכתב האישום אולם נטל אחריות חלקית על מעשיו. קצינת המבחן התרשמה שהנאשם 1 תולה את מעשיו בחבריו. הנאשם תיאר שלא הכיר את האנשים עימם נסע ברכב מלבד נאשם 2, הכחיש שידע שהם מחזיקים בנשק. הכחיש שהיה שותף לחילופי הירי או לקטטה שהתפתחה. נאשם 1 מסר שבעת האירוע התמודד עם תחושת לחץ ופעל בצורה אימפולסיבית מבלי להפעיל שיקול דעת. הוא אף התייחס להעדר תכנון מוקדם והתייחס למעורבותו באירוע כאקראית.

22. שירות המבחן התרשם מחוסר כנות מצד נאשם 1. צוין שנאשם 1 לא הביע חרטה על מעשיו ולא הביע חמלה כלפי המעורבים האחרים. עוד נכללה התייחסות לכך שהנאשם מתקשה לבחון מעשיו באופן ביקורתי ומתאר את המעשים באופן מצומצם ומניפולטיבי. התרשמות שנאשם 1 פעול באופן מרצה בעיקר מול דמויות סמכות והבע חשש מהתנהלותו במצבים בהם הוא מבקש לבסס מעמדו בקרב קבוצת השווים.

דין

23. חומרתן של עבירות הנשק רבה היא והסיכון הנשקף מהן לחברה הוא עצום. למרבה הצער, אנו חיים בתקופה בה מתרחשים אירועי ירי חדשות לבקרים, אשר לא אחת מסתיימים בפגיעות ברכוש, בגוף ואף בגדיעת חיי אדם. רבות נכתב על הצורך במדיניות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת בעבירות אלה, אשר צריכה לשקף את החומרה הרבה שבצידן. לצד דברים אלה, אין לשכוח כי הענישה היא אינדיבידואלית ועל בית המשפט מוטלת החובה "לתפור" בכל מקרה ומקרה חליפת ענישה התואמת את נסיבות העניין ואת מידותיו של הנאשם הספציפי.

24. במקרה זה מעשיו של הנאשם פגעו הערכים החברתיים המוגנים של בטחון הפרט והציבור והשמירה על הסדר הציבורי. בנסיבות ביצוע העבירות, ובהינתן העובדה שנאשם 1 נשא והוביל נשק שנעשה בו שימוש זמן קצר לפני כן (גם אם לא בידיו וללא גרימת נזק בפועל) מידת הפגיעה בערכים האמורים הייתה בינונית.

25. בנסיבות המקרה נראה כי נאשם 1 לא היה מעורב בתכנון מוקדם של האירוע וחלקו באירועי המתואר בכתב האישום אינו דומיננטי - כאשר האחר הוא זה אשר יצא מהרכב ופתח בירי. זאת ועוד, שקלתי את העובדה כי בסופו של דבר לא נגרם נזק כתוצאה מהירי שביצע האחר.

26. עוד יש לתת משקל לעקרון אחידות הענישה, המחייב שמירה על יחס מידתי בין עונשים הנגזרים על נאשמים שהאשמו באותן העבירות (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (נבו 03.09.2015)). בשים לב כי לנאשם 2 יוחסה עבירת סיוע בלבד, ובהינתן העובדה כי לפי כתב האישום נאשם 2 פעל להפסקת הירי על ידי האחר, ובהתחשב בעונש שנגזר על נאשם 2, בין היתר נוכח עמדת המאשימה, בנסיבות המקרה הספציפי יש לקבוע מתחם ענישה הנמצא בין 14 ל- 28 חודשי מאסר בפועל.

27. באשר לגזרת עונשו של נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם, נתתי משקל לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, שזוהי

הסתבכותו הראשונה עם החוק, ושעד למקרה זה ניהל אורח חיים נורמטיבי. עוד נתתי משקל להודאתו בכתב האישום המתוקן, לקיחת האחריות מצידו והחיסכון בזמן השיפוטי. בהתאם לכך מצאתי שיש למקם את עונשו של נאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

28. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 27.11.21.
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה ויעבור עבירות נשק מסוג פשע.
- קנס של 5,000 ₪, לתשלום עד ליום 1.2.23.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.